

Marian Rębkowski, Lech Kaczmarek, Maria Miśkiewicz

Niewiarowo, gm. Trzcianne, woj.
łomżyńskie. Stanowisko 1 "Okop"

Informator Archeologiczny : badania 18, 138

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NIEWIAROWO, gm. Trzciannę
woj. łomżyńskie
Stanowisko 1 "Okop"

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadzili: mgr Marian Rąbkowski i mgr Lech Kaczmarek /autor sprawozdania/. Konsultacja doc. dr hab. Maria Miśkiewicz. Badania finansował WKI w Łomży. Trzeci sezon badań. Grodzisko z okresu wczesnego średniowiecza.

Obiekt usytuowany jest na niewielkim wyniesieniu w północno-wschodniej części wsi Niewiarowo. Badania miały charakter ratowniczy ze względu na nieustające /mimo licznych zakazów/ wybieranie żwiru z grodziska. Wytyczono wykop o wymiarach 4 m x 6 m w południowo-zachodniej części majdanu, wzdłuż wału, w niewielkiej odległości od wykopu z roku 1968.

Oczyszczono profil południowy w wyrwie wału zachodniego. Poczynione obserwacje wskazują na trójfazowość całego obiektu, co jest szczególnie widoczne w wykopie drugim, w którym wystąpiła późniamianka. Wydaje się również, że najstarsza warstwa kulturowa mogła pochodzić z czasów poprzedzających usypanie samego grodziska. Spośród zabytków przeważają fragmenty ceramiki. Najstarsze fragmenty darować można na XII-XIV w. Na znacznych głębokościach znaleziono również ceramikę nowożytną z polewą.

Na uwagę zasługują metalowe radełko służące prawdopodobnie do ornamentowania naczyń glinianych. Na podstawie ceramiki można sądzić, iż obiekt ten funkcjonował od XII wieku.

Badania będą kontynuowane.

NOWINA, gm. Elbląg
woj. elbląskie

Biuro Dokumentacji Zabytków
w Elblągu

Badania prowadził mgr Marek Jagodziński. Finansował WKI w Elblągu. Pierwszy sezon badań. Wczesnośredniowieczna /VIII-XI w. n.e./ osada pruska.

Osada położona jest przy wschodnim brzegu jeziora Drużno na wyraźnym, cyplowatym wyniesieniu, stanowiącym terasę nadzelewą jeziora. Odkryta została w 1982 r., podczas badań powierzchniowych prowadzonych w ramach A3P.

W 1984 r. podjęto badania ratownicze z uwagi na duże zagrożenie zniszczeniem obiektu. Przebadano obszar o pow. ok. 0,6 ara i odsłonięto fragment chaty z dużym, kolistym paleniskiem /średnica ok. 2m /. Wypełnisko nieckowatego w profilu paleniska stanowił węgiel drzewny, bardzo duża liczba ceramiki, kości zwierząt oraz kamienie, którymi pokryty był dość ściśle spąg obiektu. W pewnej odległości od paleniska odsłonięto ślady po słupach.

Badania będą kontynuowane.

OBISZÓW, gm. Grębocice
woj. legnickie
Stanowisko 9 i 10/

Muzeum Hutnictwa i Odlewnictwa
Metali Kolorowych w Głogowie

Badania prowadził mgr Benryk Pokora przy współpracy mgr. Władysława Czyżyka. Finansował WKI Legnica. Pierwszy sezon badań. Wczesnośredniowieczne osady przygródowe - IX-X w.

Rozpoznawcze badania ratownicze podjęto na dwóch spośród trzech osad przygródowych, zalegających w bezpośredniej bliskości grodziska.

Stanowisko 9 przylega bezpośrednio do południowo-wschodniego fragmentu zarysu dwóch obiektów walewnych. Wystąpiły tu w dużej ilości fragmenty ceramiki, żużla /tworzące skupisko w stropowej partii obiektu nr 1/ oraz kości. Z zabytków specjalnych należy zwrócić uwagę na zachowane w całości i fragmentarycznie 4 żelazne noże oraz 2 przęśliki. Ponadto w obiekcie nr 2 ujawniono palenisko.

Stanowisko 10 - przylega do południowo-zachodniej części obwałowań i jak sugeruje konfiguracja terenu istniała tu niewielka, najprawdopodobniej jednodworczą osada.

W wykopie o powierzchni 24 m² odsłonięto małych rozmiarów obiekt walewny, w ramach którego ujawniono niewielką ilość fragmentów ceramiki oraz kości.

Zarówno stanowisko 9 jak i 10 stanowią osady funkcjonujące najprawdopodobniej równocześnie z grodziskiem, na co wskazuje materiał ceramiczny zebrany z powierzchni grodziska.

Badania będą kontynuowane.

OBKAS, gm. Kamień Krąjeński
woj. bydgoskie

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadzili mgr Maciej Trzciński, mgr Aleksander Andrzejewski /autor sprawozdania/. Finansował Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego w ramach akcji "Wisła" oraz Uniwersytet Łódzki. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna /X-XII w./

Przeprowadzono badania sondakowe stanowiska. Na podstawie wcześniejszych badań wytyczono metodą fosforanową trzy wykopy o ogólnej powierzchni 100 m² i przebadano je. W wykopie II pod